

Mor kritiserer alt det, som jeg er og gør

4. okt. 2019/40

(Læsetid: 3 minutter)

Vi ærer ikke vore forældre ved at blive, som de vil have os. Vi skal derimod stå ved os selv som selvstændige og ansvarlige mennesker og sige fra, når de overskrider vore grænser.

Kære Poul Henning

Jeg er en 32-årig kvinde, gift og mor til 2. Min mor fik mig sent, og jeg er efternøleren. Mine ældre søskende oplever vores mor som lyttende og anerkendende, det gør jeg ikke.

Min oplevelse er, at hun ikke accepterer, at hendes lille pige er blevet voksen. Hun korrigerer måden jeg opdrager mine børn på, hun kritiserer mit tøj, mit hjem, mit ægteskab, mine veninder osv.

Hun kalder mig også grimme ting, når der ikke er andre til stede end hende og mig.

Jeg kan ikke slappe af, når min mor er der. Får ondt i maven og præstationsangst. Har du et godt råd til mig?

Hilsner fra Ninna

Du kan ære din mor ved at sige fra på en god måde

Kære Ninna

Din analyse af relationen til din mor er meget præcis. Tit og ofte er mor-datter bindingen dobbelt, men dit brev vidner om, at du står stabilt i dig selv og har klare holdninger og værdier. Din mor sidder fast i et mønster og bryder det ikke. Du er den, der må skabe den nødvendige forandring.

Hvordan gør du det? Hvordan ville du selv vejlede et medmenneske i en lignende situation? Du ville med stor sandsynlighed anbefale den pågældende at få sagt fra og sætte grænser. At sætte sine grænser forekommer svært, fordi ingen ønsker at såre.

Et af de ti bud lyder: Du skal ære din far og mor. Vi er vokset op med ordlyden og ser dette bud som en hjørnesten i relationen til vores forældre.

Hvordan ærer vi dem? Er det ved at adlyde vores forældre i stort og småt og blive, som de vil have os? Nej vel? – vi ærer ved at blive selvstændige og ansvarlige mennesker. Derfor handler det også om at sige fra på en sober måde.

Vi må ikke lade stå til i en barnlig illusion om, at mor og far ved bedst. KUN Gud ved bedst, og det er i Hans billede, vi er skabt.

Vi kan undskylde din mor med, at hun har svært ved at forlade forældrerollen. Derfor, mød hende med mildhed, men ikke på bekostning af din grænse.

Din mor har ingen ret til at blande sig i dit liv. Hånlige bemærkninger og indgreb i din autoritet er helt uacceptabelt og her skal du stå fast.

Start med at fortælle eller skrive til din mor, hvordan du har det. Du skal fortælle hende, at det gør dig ked af det, når hun taler ned til dig og behandler dig som et barn.

Du kan ikke tvinge hende til at forstå, men du må ikke ignorere din egen grænse. Du skal stå fast og om nødvendigt lægge afstand en periode.

Jeg håber for jer, at jeres fællesskab lykkes, for generationerne imellem har så meget at tilbyde hinanden. Hold dig konstant nær Guds helende kraft og find styrke i Ham.

Kærlig hilsen

Poul Henning